

فصل دوم سریال «مستوران» به کارگردانی سیدعلی هاشمی به زودی پخش خواهد شد.

فصل اول این سریال که به کارگردانی مسعود آب‌پرور و سیدجمال سیدحاتمی از تلویزیون پخش شد در سری جدیدش عاشقانه‌ای برگرفته از قصه‌ها و افسانه‌های کهن ایرانی است که به قلم محمد حنیف به نگارش درآمده است. این سریال محصول سازمان هنری رسانه‌ای اوج است و در

آغاز پخش فصل دوم مستوران به زودی

سند تهرانی

گروه رسانه

کمدی «نون‌خ» نقش رامین فودشکارچی را بازی کردو بسیار هم مورد توجه قرار گرفت، در سحرگاه‌های ماه رمضان هم برنامه روتینی به نام «سر سفره خدا» برای کودکان و نوجوانان داشت. او به‌تازگی در برنامه اعجوبه‌ها هم به‌عنوان مهمان حاضر شد. با توجه به سابقه‌اودر خلق اثر برای کودکان، دور از ذهن نیست‌که دغدغه‌نسل تازه‌ر ادا داشته باشد. این بازیگر در گفت‌وگو با جام‌جم، مدام درباره سرنوشت بچه‌ها حرف می‌زدو نگران آنها بود. او به‌عنوان یک پدر به گفته خودش مدام صحنه‌های دلخراشی را که اخیرا از کودکان غزه دیدهم در ذهنش مرور می‌کند و دلش با کودکان است؛ کودکانی که نیاز به شادی دارند و سهم‌شان از این دنیا باید شور باشد و عشق. او از تماشای برای بخشیدن لبخند به لب همه کودکان جهان به‌ویژه بچه‌هایی می‌گوید‌که جنگ آنها را از کانون خانواده دور و غمزده کرده‌است.

کشتار کودکان را محکوم می‌کنیم

امیرسپهیلی درباره اتفاقات اخیر و به‌خصوص کودکانی که از همه بیشتر در این جنگ منتظر شده‌اند، به جام‌جم می‌گوید: من آدم سیاسی نیستم اما اساسا در مورد کشتن آدم‌ها و به‌خصوص بچه‌ها در هر جایی از دنیا که بخواهد چنین اتفاقی بیفتد، فکر می‌کنم جای حرف و بحث دارد و نباید در مقابل چنین جنایتی سکوت کرد.

وی در ادامه درباره حضور و تاثیر هنرمندان در حمایت از مردم غزه و به‌خصوص کودکان، بیان می‌کند: هنرمندان و مسئولان فرهنگی – هنری خیلی زودتر باید به این فکر می‌افتادند تا آثار هنری بیشتری در این زمینه بسازند؛ چه در سینما و چه در تلویزیون. تعداد آثاری که با این محوریت تا به امروز ساخته شده انگشت شمار است. در واقع این یک بروسه تاریخی است و سال‌های بسیاری است که اتفاقات کرانه باختری غزه به گوش همه رسیده‌است. من تصور می‌کنم وقتی درباره این مسأله کاری نکنیم، مثل واژه تهاجم فرهنگی است. مانند این‌که وقتی ما به فرهنگ خودمان نپردازیم، در عمل مورد تهاجم

استودیو پادبان تهیه شده است.

فصل اول مجموعه تلویزیونی مستوران به کارگردانی مسعود آب‌پرور و سیدجمال سیدحاتمی به سفارش سازمان هنری رسانه‌ای اوج برای شبکه یک سیما ساخته شد. حمیدرضا آذرنگ، نازنین فراهانی، بیژن بنفشه‌خواه و رؤیا میرعلمی از بازیگران فصل اول این مجموعه بودند. این مجموعه روایت‌گر ماجراهایی تلییقی از داستان‌های کهن ایرانی مانند هزار و

امیر سپهیلی در گفت‌وگو با «جام‌جم»:

کاش می‌توانستم دل کودکان غزه را شاد کنم

ایران همواره پناهگاه مظلومان است

سپهیلی در ادامه عنوان می‌کند: من به‌عنوان یک انسان دلم می‌خواهد کاری برای‌شان انجام بدهم. گاهی با خدوم می‌گویم ای‌کاش این بچه‌ها در ایران بودند که من بتوانم برای‌شان برنامه اجرا کنم یا هر کاری از دستم برمی‌آمد انجام بدهم که خوشحال می‌توانیم انجام بدهیم و از دست‌مان برمی‌آید، این است که این کشتار را محکوم کنیم. من هر روز که این فیلم‌ها را می‌دیدم و در جریان اتفاقات غزه قرار می‌گرفتم، گریه می‌کردم و دلم با بچه‌های غزه بود. اصلا نمی‌توانم بگویم که درباره این ماجرا چقدر حال بدی دارم و مدام برای بچه‌هایی که یا شهید یا یدون پدر و مادر شدند، غمگینم. به‌هر حال ما هم انسانیم و از کشتار مردم بی‌گناه و به‌خصوص کودکان غمگین می‌شویم و دل‌مان می‌خواهد کاری برای‌شان انجام بدهیم.

وی همچنین می‌افزاید: ای‌کاش زودتر از این فرصتی در سینما و تلویزیون مهیا می‌شد تا ما فیلم و سریال در این زمینه تولید کنیم. البته که تلویزیون در این زمینه برنامه‌های بسیاری تولید کرده و مدام کارشناس‌ها مسائل غزه را تحلیل می‌کنند. سال‌ها پیش هم مجموعه‌هایی با این مضمون در تلویزیون ساخته و پخش شده‌است. حتی هنرمندان هم مانند بقیه بُعد انسانی ماجرا را دیدند و واکنش نشان دادند اما صرفا اپراز تاسف کردن که کاری از پیش نمی‌برد، باید فکر اساسی‌تری کرد.

دغدغه کودکان جهان

سپهیلی در بخشی از این گفت‌وگو بیان می‌کند: واقعا آدم متاسف می‌شود می‌بیند بشر به کجا می‌رود که دست به چنین جنایتی می‌زند. به‌خصوص کشتار کودکان که زجر و گریه بچه‌ها مرا به شدت آزار می‌دهد. چون من بچه‌ها را خیلی دوست دارم و برای‌شان خیلی کار کرده‌ام و در برنامه‌های بسیاری حضور داشتم. بنابراین از دیدن این تصاویر زجر می‌کشم. امیدوارم هر چه زودتر صلح در جهان برقرار شود و دیگر هیچ کودکی کشته نشود.

پا

گزارش

دوران اوج هنر تعزیه در «تکیه‌دولت»

کارگردان مستند «تکیه‌دولت» گفت: این بنا تأثیرات شگفت هنری، اجتماعی و سیاسی داشته، به طوری که اوج دوران تعزیه را رقم زده است. مستند تکیه دولت به کارگردانی علیرضا قاسم‌خان در قالب هفتمین جشنواره تلویزیونی مستند از شبکه مستند سیما پخش شد. این آثار در سایت شبکه قابل دسترس است. قاسم‌خان درباره سوزه این مستند توضیح داد و گفت: این مستند درباره یکی از مهم‌ترین بناهای تاریخی شهر تهران یعنی تکیه‌دولت است و به چگونگی تأثیرات تاریخی، سیاسی، هنری و اجتماعی آن در دوران خودش می‌پردازد. وی ادامه داد: تکیه‌دولت بنایی است که در اواسط دوره ناصرالدین شاه یعنی در سال ۱۲۹۰ قمری در جنوب کاخ گلستان و در نزدیکی بانک ملی سبزه میدان بازار فعلی ساخته می‌شود. بررسی این موضوع که انگیزه ناصرالدین شاه از ساخت این بنا چه بوده و در گذر زمان چه سرنوشتی برای آن رخ می‌دهد، سوزه اصلی این مستند است.

این کارگردان با اشاره به تأثیرات هنری و اجتماعی این بنای تاریخی گفت: تکیه دولت، تأثیرات بسیار زیادی در تاریخ هنری ایران داشته است. برای مثال، از بُعد هنری می‌توان گفت که به واسطه ساخت این بنا در تهران، نمایش تعزیه به

یک شب، کشکول، گلستان و شاهنامه است که در جایی در ایران حدود ۵۰۰ سال پیش و در شهری به نام مستوران رخ می‌دهد. مستوران داستانی کهن از افسانه‌های دوران صفویان و غزنویان را روایت می‌کند؛ ماجراجویی که در آن با حمله قبیله وحشیان، کودکی به طرزی رمزور درزیده می‌شود و مادرش داغدار می‌گردد. او به دنبال راهی است تا به هر قیمت کودکش را پس بگیرد اما موانع زیادی سر راهش خواهد بود.

«سکوت» جایز نیست

سپهیلی درباره استفاده از ابزار هنر برای این‌که هنرمند صدای مردم مظلوم باشد عنوان می‌کند: ابزار هنر باید در چنین مواقعی به کار بیاید برای این‌که حرف‌هایی را که نمی‌توان زد، در قالب و چارچوب هنر بتوان بیان کرد. البته که کار بسیار سختی است اما غیرممکن نیست، چون ما هنرمندان توانمندی داریم که می‌توانند کارهای فاضری در این باره انجام دهند. البته می‌توان برنامه‌های بیشتری هم در این زمینه تولید کرد تا مردم با واقعیت‌ها بیشتر آشنا شوند.

وی می‌افزاید: گاهی با خدوم می‌گویم ای‌کاش می‌شد خوابی را که بچه‌های غزه می‌بینند از ذهن‌شان پاک کرد. ای‌کاش این تصاویر را می‌شد از حافظه این بچه‌ها پاک کرد. من اگر می‌توانستم حتما دوست داشتم اثری در مورد غزه خلق کنم که در حافظه تاریخ ماندگار شود یا کاری کنم که بچه‌ها خوشحال باشند.

این بازیگر درباره اقدامی که چهره‌های بین‌المللی فرهنگی و هنری می‌توانند در این زمینه انجام بدهند، می‌گوید: من فکر می‌کنم اینها می‌توانند با بیانیه‌هایی که می‌دهند یا کارهایی که انجام می‌دهند این ماجرا ی‌آدم کثی و کودک کشی را محکوم کنند. کما این‌که نه فقط چهره‌های فرهنگی و هنری که همه مردم دنیا در اروپا و آمریکا هم این کار را انجام می‌دهند. آدم کشی و کودک کشی و جنایت ربطی به دین و مذهب و قومیت ندارد. اساسا جنایت است و باید جنایتکار را محکوم کرد. من هم نه فقط به عنوان یک هنرمند یا بازیگر بلکه به عنوان یک انسان سکوت نکردم و در فضای مجازی همدردی ام را با مردم غزه نشان داده‌ام. این تنها کاری است که توانستم انجام بدهم. چون سکوت کردن در این شرایط جایز نیست.

داد: براساس پژوهش‌هایی که داشتم، این بنا در اوج قدرت ناصرالدین شاه یعنی حدودا ۱۲ سال قبل از کشته شدن او ساخته می‌شود. البته ساخت آن نیز حواشی به دنبال داشته است؛ برای مثال، وعده‌ای می‌گفتند این بنا برای عوام فریبی ساخته شده و وعده‌ای دیگری می‌گفتند ناصرالدین شاه این بنا را تحت تأثیر سفرهایش به خارج بنا کرده‌است. اما در کتاب تکیه‌دولت با رجوع به اسناد اثبات می‌کنیم که ناصرالدین شاه این مکان را برای تعزیه ساخته‌است. یکی از دلایل ما این است که از معماری ایرانی اسلامی برای ساخت آن کمک گرفته شده‌است. وی درباره سرنوشت این بنا نیز توضیح داد: اکنون هیچ اثری از این بنا باقی نمانده‌است؛ پس از مرگ ناصرالدین شاه، مظفرالدین شاه به تعزیه خیلی علاقه‌مند نبود و این هنر آرام آرام مسیر افول را در پیش می‌گیرد. این روند ادامه پیدا می‌کند تا در زمان پهلوی اول ونخست‌وزیری عبدالحسین هژیر دستور تخریب آن صادر می‌شود. پهلوی اول خیلی موافق برگزاری مراسمات آیینی محرم را نداشت و این بنا آرام آرام رو به تخریب رفت. مستند تکیه دولت در پانزدهمین جشنواره سینما حقیقت، نامزد بخش‌های بهترین پژوهش، بهترین موسیقی و بهترین کارگردانی بود که جایزه بهترین موسیقی را گرفت. این مستند همچنین جایزه بهترین پژوهش را از جشنواره شهر دریافت کرد و کتاب تکیه دولت نیز جایزه بهترین پژوهش عاشورا یی را گرفت.

اوج خود رسیده و موسیقی نیز شکل و فرم بهتری پیدا می‌کند. از سوی دیگر، این بنا تأثیرات اجتماعی زیادی نیز داشته و به عنوان یکی از بناهای مهم شهر تهران شناخته می‌شده‌است.

قاسم‌خان خاطرنشان کرد: جالب است بدانید که برای اولین بار سریال‌گری به شیوه جدید در این بنا انجام می‌شود تا پیش از این، هر کدام از ایل‌ها باید تعدادی از جوانان خود را به عنوان سرباز معرفی می‌کردند و همین موضوع زمینه نوعی تبعیض می‌شده‌است اما در شیوه جدید، مقرر می‌شود که هر جوان که به ۱۸ سال می‌رسد، باید به خدمت سربازی برود. از منظر سیاسی نیز، تکیه دولت، بزرگ‌ترین تالاری است که در اتفاقات مهم سیاسی، میزبان مردم می‌شده و آنها را گرد هم جمع می‌کرده‌است.

اواز پژوهش طولانی برای ساخت این مستند خبر داد و گفت: قبل از تولید این مستند نزدیک به شش سال از سال ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۷ مشغول تحقیق و پژوهش روی این بنا بودم که خروجی آن کتاب تکیه دولت بود که در سال ۱۳۹۷ به چاپ رسید و در همان سال به چاپ دوم رفت. مستند تکیه دولت دقیقا براساس اسناد، دستنوشته‌ها و پژوهش‌های این کتاب تولید شده و کاملا آزشیوی است. من فکر می‌کنم که سینمای مستند ما اساسا به پژوهش نیاز جدی دارد.

کارگردان مستند تکیه دولت درباره حواشی ساخت تکیه دولت نیز توضیح

خاطرات کاغذی

برادران شیردل

مریم فلاح: «یونتان» و برادر کوچکش «اسکورپان» که از ساکنان دره آلبالو بودند به رهبری زنی به نام سوفیا، برای کمک به مردم آزادبخواه دره گل سرخ در خفا مبارزه می‌کردند (کبوترهای نامه‌رسان خانم سوفیا تنها رابط مردم این دو دره بودند). **مردمان دره گل سرخ، تحت حکومت ظالمانه «تنگیل» روزگار می‌گذراندند. حکمرانی ستمگر که به کمک اژدهای مخوف و آتش افروزی به نام «دکاتا» و شوالیه‌های سیاه‌پوش خود، با سیاست ایجاد رعب و وحشت، بر مردم حکومت می‌کرد.** **این داستان افسانه‌ای از روزی آغاز شد که رهبر مردم تحت ستم دره گل سرخ، اسیر و در غار کاتا حبس شد. یونتان و به دنبال آن برادر کوچکش برای نجات او مخفیانه وارد دره گل سرخ شدند. وقتی سربازان تنگیل از این موضوع باخبر شدند، اعلام کردند هرکس یونتان شیردل را تحویل دهد ۲۰ اسب سفید جایزه می‌گیرد و ...** **سرانجام یونتان موفق شد**

به کمک اسکورپان، با به دست آوردن اسم رمز سربازان (دروید بر تنگیل، فرمانروای ما) در پوشش یک شوالیه، وارد غار شده و رهبر مردم آزادبخواه دره را نجات دهد و پس از آن با مغلوب کردن دکاتا و اژدهایش به یک قهرمان تبدیل شد.

یک کبوترکاسکن کبند

جام جم

رسانه MEDIA

یکشنبه ۵ آذر ۱۴۰۲ ۶۶۴۲ شماره

دیدگاه

جبار آذین ا مدرس و منتقد

ترویج فرهنگ در رسانه ملی

نخستین هدف تولید برنامه‌ها، فیلم‌ها و سریال‌ها، ایجاد فضایی مناسب، استاندارد، امیدو

شادی آفرین برای جذب مخاطب، سرگرم کردن او با انواع هنرها و هنرنامه‌یی‌ها و بازی و بازی‌سازی با نور و دکور و کلام و اجرا و درواقع خلق محیطی باور و اعتمادآفرین است تا ببیننده به تماشا علاقه‌مند شده و با آنچه بر صحنه و پرده رخ می‌دهد، ارتباط برقرار کند و احساس مشارکت در او تبلیور یابد. خلق چنین فضا، محیط و شرایط با امکانات مناسب و برنامه‌ریزی‌شده و ارائه پسندنا و خواستنی‌های تماشاکر به‌صورت هدفمند، از مولفه‌های استاندارد و تجربه‌شده سرگرم‌سازی مخاطب است. درواقع استفاده از شیوه‌های روان‌شناسی و جامعه‌شناسی و آشنایی با فرهنگ‌ها، آیین‌ها، مناسبات خانوادگی و بازی‌های سنتی و مدرن و دستاورد های نوین و فناوری در آفرینش سرگرمی و سرگرم‌کردن هدفمند و سازنده مخاطب، نقش‌های مهم دارد. سرگرم‌سازی هدفمند بدین معناست که هدف برنامه‌سازان و تولیدکنندگان فیلم و سریال و برنامه، تدارک وضعیتی است که در آن بتوان افزون بر سرگرم‌کردن مخاطب، مطالب و مسائلی را باگو کرد. گرچه برخی بر این عقیده‌اند که سرگرم‌کردن صرف مخاطب به هر شکل و صورت خوب و مفید است و اوقات فراغت را بر می‌کند، ولی باید به یاد داشت اگر صرفا هدف، مشغول و سرگرم‌کردن باشد و مانعی بر سر تغفل، تفکر و دریافت مطالب مفید شود، چنین چیزی حتی اگر عنوان سرگرمی داشته باشد، مفید نیست و هرکس می‌تواند با انواع سرگرمی‌های درست و غلط، مفید یا بی‌ثمر روزگار خود را سپری کند. از همین رو بازی شطرنج گرچه بسیار سرگرم‌کننده است، اما هدف مهم تقویت فکر و تغفل را به همراه دارد. یک سریال و فیلم کمدی که با اقسام ترفندها و شوخی‌ها درصدد سرگرم‌کردن مخاطب است، چنانچه حرف و پیام و محتوا نداشته باشد، فاقد ارزش لازم است. بازی‌های موسوم به فکری هم بازی است و هم جنبه‌های تفکر و سرگرمی دارد. به همین دلایل سرگرمی بدون هدف و وقت‌گذران، مطلوب کسی نیست و انسان‌ها به دنبال بیهوده‌کاری نیستند. هنرآفرینی، فعالیت تخصصی هنرمندان است و آنها با هنرسازی و عرضه آن به مخاطب، در پی اهداف معنوی و مادی هستند. بر همین سیاق سرگرم‌سازی و تولید آثار سرگرم‌سازی تخصص محسوب می‌شود و اگر این تخصص با آگاهی بخشی همراه باشد، درجه مقبولیت و محبوبیت می‌یابد. از دیرباز تاکنون در شبکه‌های مختلف رسانه ملی ده‌ها گروه تخصصی بازی و سرگرمی مشغول فعالیت‌های هنرمندانه هستند و اهداف و برنامه‌ها و مطالب سودمند را در قالب بازی و سرگرمی با بینندگان در میان می‌گذارند و اغلب هم گروه‌هایی موفق هستند و تولیدات‌شان با رضایت مخاطب همراه است. گروه‌ها و برنامه‌ها و مسابقه‌های موفق؛ رازسبب، سیمرغ، رالی ایرانی، کودک شو، مسابقه ایران، هوش برتر، کارساز، فرمانده، کهکشان، تالش، ستاره، عصرجدید، میدون و... در این ردیف قرار دارند. از آنجاکه تحول محتوایی و ساختاری تولیدات رادیویی و تلویزیونی از اهداف اصلی رسانه ملی در مسیر فرهنگ‌سازی به‌ویژه برای کودکان و نوجوانان است، برای این‌گونه تولیدات ارزش و اهمیت فراوان قائل شده و در هر گام جدید با برنامه‌های نوآور، خلق، هدفمند و سازنده سرگرم‌کننده در آن رو به‌رو هستیم. تداوم و گسترش کیفی و کمی این قبیل برنامه‌ها و پیرنگی آنها در سریال‌ها می‌تواند با کسب رضایت ملی، مردم و خانواده‌ها، تبلیغاتی و ضدفرهنگی را دنبال می‌کنند بی‌نیاز کند. حمایت از تولیدات وطنی و هنرمندان و برنامه‌سازان وطنی همسو با رعایت خواست و سلیقه بینندگان میلیونی تلویزیون، سهم بزرگ و بنیادین در گسترش و تداوم و تولید آثار سرگرم ساز هدفمند، سازنده و فرهنگ‌سازی دارد.

